

Univerzita Hradec Králové

Pedagogická fakulta

Posudek oponenta na bakalářskou práci

Název práce: Vzdělávání zaměstnanců Vězeňské služby ČR

Jméno autora: Andrej Kováč

Vedoucí práce: Mgr. Tereza Raszková

Oponent práce: Doc. PhDr. Jiří Semrád, CSc.

Předložená bakalářská práce pojednává o aktuálním problému. Téma je teoreticky i metodologicky nosné. Autor práci strukturoval do úvodu, čtyř kapitol a závěru. Text je doplněn seznamem užití literatury a přílohami. V úvodu autor zbytečně široce zdůvodňuje volbu tématu, význam zpracovávané problematiky a obsah práce. Kromě uvedení cíle práce, ji však v úvodu metodologicky nevymezuje. Cíl je formulován nešťastně, protože popisně. Názvy jednotlivých kapitol jsou rovněž popisné, v podstatě učebnicového charakteru. Předložená práce je teoreticko-empirické povahy, empirické šetření je kvantitativního charakteru.

První kapitola je věnována vzdělávání dospělých. Autor klade za sebou různé názory na zvolenou problematiku. Naprosto nefunkční je výčet různých dílčích disciplín zabývajících se výchovou a vzděláváním dospělých. Naopak správně zařazuje kapitolku o vzdělávání v kontextu globalizace, ale již si neuvědomuje, že globalizace je pouze jedním ze sociálně ekonomických procesů, které meritorně ovlivňují proces výchovy a vzdělávání dospělých a nemá jenom pozitivní, ale i negativní dopady (viz např. pandemie koronovirová). Nadbytečná je kapitolka o historickém vývoji vzdělávání vězeňského personálu, protože je jednak velmi stručná a jednak se s uváděnými fakty dále minimálně pracuje.

Druhá kapitola je věnována vězeňské službě. Je opět velmi popisná. Těžiště by mělo být v kapitolce o podmínkách přijetí do pracovního a služebního poměru, ale ta je velmi stručná. Je rovněž otázkou, zda se zvolenou problematikou zabývat v plné šíři, zda nezvolit pouze jednu z profesí a té se věnovat hlouběji.

Těžištěm práce je kapitola třetí, věnovaná současnému vzdělávání vězeňského personálu. Opět kapitola trpí velkou popisností, protože se autor zabývá všemi kategoriemi zaměstnanců a velmi stručně. Kapitole pak schází jasný závěr.

Čtvrtá kapitola představuje projekt a výsledky empirického šetření. Projekt jako takový, má zásadní metodologické nedostatky. Předně autor neuvádí teoretická východiska empirického šetření. Naopak zbytečně popisuje, co je dotazník a jak je strukturován. Otázkou je, zda při tak malém počtu respondentů nemělo mít empirické šetření spíše povahu kvalitativní. Stanovené výzkumné otázky nemají dostatečné krytí v počtu položek obsažených ve výzkumném nástroji. Závěry, které jsou na základě provedené sondy formulované, jsou s ohledem na metodologické rezervy výzkumné sondy příliš kategorické.

Nejvíce diskutabilní je samotný závěr práce. Autor se správně vyjadřuje k otázce splnění cíle práce. Bohužel však uvádí jinou formulaci cíle, než jaká je uvedena v úvodu práce. Nevyjadřuje se k tomu, na jaké problémy narazil při zpracovávání práce, co postrádal např. v teorii sledované problematiky, co nebylo dosud empiricky zkoumáno a kam dále by se měla problematika posouvat v dalším vědecko-výzkumném zpracování. Schází i doporučení pro společenskou praxi.

I přes uvedené kritické připomínky oponent se domnívá, že předložená závěrečná práce ještě vyhovuje stanoveným kritériím a proto doporučuji práci přijmout jako bakalářskou.

Hodnocení:

Ve Hvozdnici 24. 4. 2020

Doc. PhDr. Jiří Semrád, CSc.